

?Els espanyols, davant el mirall

«En 20 anys d'ofici mai havia vist un acarnissament tan salvatge contra un col·lectiu social i un blanquejament tan descarat de l'extrema dreta i personalitats tòxiques com Casado, Rivera, Arrimadas o Abascal»

Des de fa mesos, i davant els despropòsits jurídicopolítics que hem anat veient, gent de bona voluntat ha anat sostenint que Espanya és un estat de dret. Ja podien anar qüestionant-ho les autoritats judicials alemanyes, belgues i britàniques. També la ONU i una Amnistia Internacional amb astigmatisme. Finalment, aquesta cantarella més basada en una fe irredempta que no pas en la realitat empírica, aquest miratge, aquesta gasiveria empàtica, s'ha desfet com un terròs de sucre quan tot un colós judicial com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha estampat al poder judicial espanyol una plantofada budspenceriana tan potent que encara retruny dins els seus timpans.

A diferència de molts companys periodistes, fa uns dies vaig pronosticar que la JEC inhabilitaria sense contemplacions Quim Torra i retiraria la condició d'eurodiputat a Oriol Junqueras, vulnerant greument de nou els drets del líder d'ERC. Els meus col·legues no veien aquest òrgan administratiu capaç de cometre aquestes atrocitats però jo, que crec en la maldat de les persones, estava segur que, després d'aquell espectacular correctiu judicial europeu, els cervells que porten el timó de la JEC no dubtarien ni un segon a forçar aquest escenari.

La raó és senzilla: un cop els poders fàctics han comprovat que la justícia europea acabarà esmenant totes les injustícies que els jutges i fiscals espanyols han comès contra l'independentisme, aquests han decidit investir tot el que encara estigui al seu abast. I ho faran encara que això acabi de dinamitar la poca credibilitat que pugui preservar el sistema judicial espanyol. Per això tampoc tinc cap dubte que el pronunciament judicial del Tribunal Suprem sobre la immunitat de Junqueras a partir de la sentència de Luxemburg serà del tot desfavorable al líder republicà.

No he sentit cap expert de prestigi i amb dos dits de front aplaudir l'última barrabassada dels jutges espanyols contra Quim Torra i Oriol Junqueras. Li vaig preguntar a Javier Pérez Royo i vaig veure aquest veterà catedràtic de dret constitucional absolutament perplex i desencaixat, qualificant de monstruositat una resolució que, assegura, deixa greument tocats els fonaments democràtics del país. El jurista Joan Queralt ho ha qualificat directament de cop institucional que té l'objectiu d'anihilar l'independentisme i impedir l'accés d'un govern de centre-esquerra a la Moncloa, dinamitant el pacte signat per ERC i el PSOE. Queralt constata un ús espuri de la justícia amb finalitats polítiques. I l'exlletrat del Tribunal Constitucional Joaquín Urías afirmava que les clavegueres de l'Estat estan disposades a carregar-se l'estat de dret per tombar el Govern català i dinamitar la investidura de Pedro Sánchez. Són només alguns exemples.

Ara que s'està boicotejant clarament un govern d'entesa a Espanya i que es pretén tornar a treure del mig un president català escollit democràticament, potser aquests espanyols de bona voluntat que citava al principi estan començant a tenir més clar qui hi ha a la sala de màquines del TS, el TC i la JEC, just a la porta del darrera d'aquests organismes. A l'estat espanyol la majoria legislativa i executiva és progressista. El problema és que els hereus del franquisme, els involucionistes i els reaccionaris van fer metàstasi fa molts anys al poder judicial. I aquesta estructura, degudament estimulada i alineada perfectament amb els partits de la dreta, s'ha fet servir per empresonar polítics rivals i líders socials. I també per destruir un estatut votat i ratificat pel poble.

A mi no em sembla bé que un fiscal que ha escrit articles contra l'independentisme pugui participar en un judici contra un president independentista de la Generalitat. I encara menys,

argumentant que ell pot escriure sobre el que li plagui i que no pot viure en una bombolla. Doncs miri, no. Ni vostè ni un jutge que s'hagi pronunciat amb contundència contra aquesta opció política hauria de poder jutjar un president que es juga el càrrec per haver-se negat a fer retirar una pancarta. En el seu marc mental potser això és normal però en un país sa democràticament parlant hauria de ser inacceptable. Vostè no es pot posicionar políticament als seus articles i després participar en un judici d'un impacte tan enorme per als ciutadans creient que ningú qüestionarà la seva imparcialitat.

La bona notícia és que bufen vents de canvi. I si la paraula "depuració" us fa mal als ulls, canviem-la per "renovació dels càrrecs rellevants del poder judicial per garantir una justícia el més independent possible". Potser algú trobarà políticament incorrecte aquest comentari, però jo no sóc polític. Jo sóc periodista i en 20 anys d'ofici mai havia vist un acarnissament tan salvatge contra un col·lectiu social i un blanquejament tan descarat de l'extrema dreta i personalitats tòxiques com Casado, Rivera, Arrimadas o Abascal. Personatges estridents obsessionats a liquidar els seus rivals polítics i que no tenen cap interès a plantejar solucions serenes per resoldre els problemes del país.

Des del meu punt de vista, el despertar català o la revolució catalana -sí, també amb els seus propis despropòsits i els seus moments de vergonya aliena- ha fet caure totes les caretes i ha fet aflorar tot això que està podrit i que fins ara remenava els fils soterradament per satisfer sempre els mateixos interessos. Ara, les dues visions d'Espanya estan confrontades públicament. La mirada intransigent i autoritària contra la lògica constructiva i dialogant. El país sencer està davant el mirall. El futur dirà si s'agrada o no.